

Μελέτες περίπτωσης

Συντακτική Επιτροπή

Στο παρόν 10ο τεύχος του επιστημονικού περιοδικού Χωρο-Γραφίες περιέχονται έξι (6) πρωτότυπες εργασίες, στην επιστημονική στόχευση των άρθρων που έχουν δημοσιευτεί και στο παρελθόν. Στην σύντομη αναφορά στο περιεχόμενο των άρθρων, που ακολουθεί, θα διαπιστώσετε την συνεισφορά τους στα επί μέρους διακριτά επιστημονικά πεδία που διαπραγματεύονται.

Το άρθρο **Ηώς Καρύδη με τίτλο Αστικός Σχεδιασμός σε Brownfield: Πρόταση Ανάπλασης πρώην Λιμενο-Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων, περιοχής Λιπασμάτων Δραπετσώνας** αναλύει την αειφορική προσέγγιση που ακολουθήθηκε στη συγκεκριμένη μελέτη συνδυάζοντας τις τοπιακές ιδιαιτερότητες και τις φυσικές διαδικασίες του προς ανάπλαση χώρου με τα τυπολογικά χαρακτηριστικά των κελυφών και τη μορφολογία του αστικού χώρου. Αναπτύσσονται οι μεθοδολογίες που συγκροτήθηκαν έτσι ώστε να επιτευχθούν οι παρακάτω στόχοι: α) Καινοτόμος ανάταξη του φυσικού χώρου με προϊόν ένα εκτεταμένο πάρκο κοινόχρηστου πρασίνου, β) Ανάκαμψη τοπίων και πόρων μέσω επιχειρησιακών οικολογιών, και γ) Ιστοδόμηση για τη λειτουργική οργάνωση νέων χρήσεων με εξισορρόπηση των κατασκευαστικών παρεμβάσεων σε νέα δόμηση και σε επανάχρηση.

Το άρθρο της **Ευγενίας Κέμελη με τίτλο Προώθηση της διαπεριφερειακής συνεργασίας στον τομέα της Γεωπληροφορικής στα Βαλκάνια σε ακαδημαϊκό και ερευνητικό επίπεδο** αποτελεί μια βιβλιογραφική επισκόπηση που απαντά στο ερώτημα τι συμβαίνει στον τομέα της Γεωπληροφορικής στον ακαδημαϊκό κόσμο στις χώρες των Βαλκανίων. Στόχος είναι να διερευνηθεί (α) σε τι βαθμό υφίσταται επαρκής ενασχόληση με το αντικείμενο της Γεωπληροφορικής, πως αξιοποιούνται σχετικά προγράμματα και δράσεις, (β) κατά πόσο ενισχύονται οι σπουδαστές του τομέα όσον αφορά τις δεξιότητες που αποκτούν στην ακαδημαϊκή τους πορεία και (γ) να προβληματίσει, σχετικά με “προκαταλήψεις” όσον αφορά την ποιότητα της εκπαίδευσης στις Βαλκανικές χώρες μέσα από συγκρίσεις και συμπεράσματα.

Αντικείμενο της μελέτης των **Τσολακίδη Ιωάννη & Γεώργιου Τσακανιά με τίτλο Η χρήση σύγχρονων τοπογραφικών μεθόδων σαν εργαλείο αποκατάστασης του ιστορικού διατηρητέου μνημείου του Τουρκικού Υδραγωγείου Σερρών** αποτελεί η τεκμηρίωση με

σύγχρονες τοπογραφικές μεθόδους, ενός ιδιαίτερα σημαντικού μνημείου της πόλης των Σερρών. Για την τοπογραφική αποτύπωση του μνημείου συνδυάστηκαν μέθοδοι επίγεια τοπογραφίας και ψηφιακής φωτογραμμετρίας ώστε να παραχθούν τελικά σχέδια των κατόψεων, όψεων του καθώς και το τρισδιάστατο μοντέλο του. Η ανάγκη για λεπτομερή σχέδια αποτυπώσεων στις μελέτες αποκατάστασης τέτοιων μνημείων είναι εκ των ων ουκ άνευ, λόγω της σημαντικής πληροφορίας, τόσο σε ποιότητα όσο και σε ακρίβεια, που προσφέρουν στους ειδικούς των αποκαταστάσεων, βοηθώντας στην επιλογή της κατάλληλης μεθόδου αντιμετώπισης των προβλημάτων του μνημείου.

Το άρθρο της **Σαμουρκασίδου Έλενας** με τίτλο **Βιώσιμη Αστική Κινητικότητα και κλιματικά ουδέτερες πόλεις: η περίπτωση της πόλης της Καβάλας εξετάζει τη βιώσιμη αστική κινητικότητα και τη συσχέτισή της με την κλιματική ουδετερότητα των πόλεων μέσα από το case study της Καβάλας με σκοπό να αναδείξει τα οφέλη τόσο σε επίπεδο αναβάθμισης αστικού περιβάλλοντος όσο και σε επίπεδο αναστροφής μικροκλίματος και μείωσης ανθρακικού αποτυπώματος. Η ανάλυση πραγματοποιείται μέσα από την εξειδίκευση του Σχεδίου Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας που έχει καταρτίσει ο Δήμος Καβάλας και είναι σε ισχύ από το 2022, σε συνδυασμό με βιβλιογραφική έρευνα και πηγές.**

Το άρθρο της **Δημούδη Αργυρώς & Καριώτου Γλυκερίας** με τίτλο **Η εξέλιξη του σχεδιασμού των υπαίθριων χώρων σε σχολικές μονάδες** αποτελεί μια βιβλιογραφική έρευνα για τη χρήση των αύλειων χώρων των σχολικών κτηρίων, που αποτελούν μια ειδική κατηγορία ανοικτών χώρων της πόλης. Με παραδείγματα από το διεθνή χώρο προσδιορίζονται τα χαρακτηριστικά των σχεδιαστικών επιλογών. Η βασική διαπίστωση είναι ότι χρήση των αύλειων χώρων συνδέεται ολοένα και περισσότερο με το κτιριακό κέλυφος και έχει μεταβληθεί κατά τη διάρκεια των χρόνων. Ειδικότερα διερευνάται η χρήση των αύλειων χώρων στα ελληνικά διδακτήρια, οι τυπολογίες και η εξέλιξή τους. Εντοπίζονται τρία διαφορετικά μοντέλα κτιρίων και αύλειου χώρου: το μοντέλο του 1894, του 1930 και του 1962, καθώς και το σύγχρονο μοντέλο του βιοκλιματικού κτιρίου, που λαμβάνει υπόψη τα ειδικά μορφολογικά και κλιματολογικά στοιχεία της περιοχής. Αναλύεται επίσης μια ενδιαφέρουσα τρέχουσα επιλογή κατά την οποία ο αύλειος χώρος με κατάλληλο σχεδιασμό μπορεί να λειτουργήσει και ως ένα πολυδύναμο πλαίσιο αγωγής και μάθησης για πολλά διδακτικά αντικείμενα. Εν τέλει,

διαπιστώνεται ότι η ελληνική πρακτική στο θέμα της χρήσης των αύλειων χώρων είναι πολυσήμαντη και ευέλικτη σε στοίχιση με τις διεθνείς τάσεις

Το άρθρο των Μαρία Γιουτανή-Ιακωβίδου & Αθηνά Μούστακα-Καμπούρη με τίτλο **Neoclassical influences in the Architectural Language of the Greek Church of the Annunciation, Manchester** αποτελεί μια πρωτότυπη συμβολή στη τεκμηρίωση των ελληνορθόδοξων ναών της διασποράς. Ειδικότερα η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία στο Μάντσεστερ αποτελεί ένα μοναδικό δείγμα νεοκλασικής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα, και δημιουργήθηκε από την ελληνική κοινότητα της πόλης. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των χαρακτηριστικών του κτιρίου: η σχεδιαστική ιδέα, τα χαρακτηριστικά της, η αρχιτεκτονική έκφραση, η διακόσμηση και οι λεπτομέρειες. Το κτίριο της Ελληνικής Εκκλησίας, ενώ ενστερνίζεται την κυρίαρχη τάση της εποχής του, ερμηνεύει και επανεγγράφει μοναδικά το Νεοκλασικισμό προσαρμόζοντάς τον στα τοπικά χαρακτηριστικά. Κατά τον 18ο και 19ο αιώνα, η νεοκλασική αρχιτεκτονική χρησιμοποιήθηκε ευρέως, ιδιαίτερα στο Ηνωμένο Βασίλειο, την ηπειρωτική Ευρώπη και τις ΗΠΑ και η αναβίωσή του συνδέεται με ένα ανανεωμένο ενδιαφέρον για τα χαρακτηριστικά των ελληνικών και ρωμαϊκών αρχαιοτήτων. Η χρήση του σε δημόσια και κυβερνητικά κτίρια σε όλη την Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες συνδέθηκε με την αίγλη και κοινωνικό μεγαλείο της εποχής. Η μελέτη ολοκληρώνεται με αναφορά στην πολιτιστική κληρονομιά και τη θρησκευτική ταυτότητα της ελληνικής διασποράς και διερευνά το πώς αυτά τα στοιχεία έχουν διαμορφώσει την αισθητική της αρχιτεκτονικής του κτιρίου.

Κλείνοντας το εισαγωγικό σημείωμα του 10ου τεύχους του περιοδικού ΧωροΓραφίες σας θυμίζουμε ότι για τα θεματικά πεδία που ενδιαφέρουν το περιοδικό μας, μπορείτε να ανατρέξετε στην αρχική σελίδα του ιστοτόπου μας.

Περιμένουμε την υποβολή νέων άρθρων, τα οποία σύμφωνα με την πάγια τακτική μας, στέλνονται χωρίς τα διακριτικά των συγγραφέων σε τουλάχιστον δύο κριτές. Καταληκτική ημερομηνία υποβολής άρθρων για το επόμενο (11ο τεύχος) είναι η **30η Απριλίου 2024**. Την υποβολή των προς κρίση άρθρων θα πρέπει να συνοδεύει δήλωση των συγγραφέων ότι το άρθρο δεν έχει δημοσιευτεί σε άλλο περιοδικό ή πρακτικά συνεδρίων και ότι στην περίπτωση της έγκρισης ηλεκτρονικής δημοσίευσης των άρθρων τους μας μεταβιβάζουν τα πνευματικά δικαιώματα δημοσίευσης.

Σέρρες, 20 Δεκεμβρίου 2023

Λίλα Θεοδωρίδου
Υπεύθυνη έκδοσης